

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

POVIJEST ESEJA TRI NIŠANA

Pod ranijim Autoričinim prezimenom Salihbegović, ovaj esej o tri bošnjačke muslimanske književnice (sa intimnom i kratkom referencom na četvrtu, vlastitu nanu) objavljen je pod uredničkim naslovom TRI SUDBINE u reviji ODJEK, br. 19, oktobra 1980, zahvaljujući isključivo njezinu nezamjenjivom dugogodišnjem direktoru i glavnom uredniku, gosp. Čedi Kisiću, koji se drznuo na to usprkos političke odmazde koja je upravo bila lansirana protiv ove književnice.

Ukazujući na gotovo sasvim nepoznato prisustvo pjesnikinja/pisaca na Balkanu u protekla tri stoljeća (18, 19 i 20.), Esaj anticipira suvremeni, ovovjekni interes za "žensko pismo" (koji se zamalo pretvara u pomamu).

Kratkim prikazom vremenskog i povijesnog konteksta pjesničko-proznih djela tri žene, tekst otvara širu temu prisustva bošnjačko-muslimanskog substrata u kulturi i umjetnosti tadašnjih jugoslavenskih naroda i Balkana uopće, te, *eo ipso*, i čitave Europe.

Nesumnjivo je da upravo u tom otvaranju počiva suštinski dio "tajne" zašto je njegova autorica, politološkog i filozofskog obrazovanja, sa pismom oplodjenim u brojnim djelima iz oblasti književnosti, umjetnosti i filozofije, skončala za dugo godina u sarajevskim-slavonskopožeškim i fočanskim robijašnicama. Ali i za neizvjestan broj narednih godina u ratnim i poratnim gulacima savjesti balkanske quasi-demokracije i europske ne više pomno skrivane klasifikacije "vjerski podobnih". Sa čijom dvadestiprvostoljetnom uskrsnom ženskom histerijom (koja dovodi i sami opstanak Čovječanstva u pitanje) - vlastitom eseju usprkos - Ona nema ništa zajedničko.

Melika Salihbeg Bosnawi, Sarajevo, 15. travnja 2016.